

HARVARD – MIT – WEIL – ΒΡΥΞΕΛΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚ ΣΙΔΗΡΑΚΙΟΥ ΑΡΑΜΠΟΥΣΙ

γράφει ο Ιδιότροπος
(κατά κόσμο Νικόλαος Σαμαράς)

Παραφορτωμένος μας ήρθε ο καινούριος χρόνος 2010 από τις μπόλικες ευχές (χρόνια πολλά) που δόθηκαν υπό ζεστών παλαμών και διασταυρωμένων εναγκαλισμών πιστών τε και απίστων. Στολισμένα με ποικίλες ελπίδες τα χρόνια πολλά μοιάζουν με νόμισμα μεγάλης αξίας που στον κουμπαρά του χρόνου δεν υπέστησαν καμία αλλοίωση οι όψεις του. Το 2010 μας ήρθε φορτωμένο εκτός από τα Χρόνια Πολλά στα Ελληνικά και με το Bonne Anne στα γαλλικά Happy New Year στα Αγγλικά, Bersoun thiet στα Αρβανίτικα, από τις εκατοντάδες εκατομμύρια μηνύματα μέσω sms ή e-mail, των κινητών και laptop, που διαθέτουν αφθόνως και καταχρηστικώς τα περισσότερα νοικοκυριά. Καλοδεχούμενα όλα τα παραπάνω. Έλα όμως που το 2010 μας ήρθε και πανοσάμαρα φορτωμένο με την παγκοσμιοποιημένη οικονομική κρίση που καψάλισε μερικώς και την Ελλαδίτσα μας το 2009 και θα καψάλισι δε και το 2010 και το 11 και το 12 και το 13 και βάλε, βέβαια απ' αυτά που μας δηλώνουν οι Έλληνες γραμματιζόμενοι συμβουλατόροι και τα εκ των Βρυξελλών γκόλντεν μπόις. Τι ταπεινώση αυτή από τα σούρτα – φέρτα των συμβουλατόρων των Βρυξελλών που δεν έχουν τελειωμό. Έρχονται τάχατις να μας βάλουν σειρά στα οικονομικά γιατί τα βρήκαν τάχατις σκόρπια και καταχωρημένα στο χασαπόχαρτο; Άκαρδοι σκληροί και άνευ συναισθήματος τα γκόλντεν μπόις των Βρυξελλών έφτασαν χρονιαρές μέρες να μας απειλούν ότι θα μας δώσουν κλωτσιά για ξου από την Ευρώπη.

Ειδικά αυτήν την χρονιαρά μέρα των Φώτων 6 του Γενάρη αναστάωσαν την ψυχή μου και από τον φοριαμό της μνήμης ξεπετάχτηκε μια παλιά κασέτα όταν παιδί η συγχωρεμένη η μάνα μου η Βαγγελούδα τέτοια μέρα ντάϊμα, μ' έστειλε μ' έναν μαστραπά γαλάζιο εμαγιέ και ένα μανταρίνι μέσα να πάρω αγιασμό από τον Άγιο Σωτήρη για να πρασκαλίσει ο πατέρας μου Γιάγκος τους συντάδες, τα αχούρια των ζωντανών τα κελάρια με ζαϊρέ και τους μπαχξέδες. Ωραία αντέτια που την σήμεραν ημέραν τείνουν να εξαφανιστούν. Το ταχύ βουλιαγμένος στην πολυθρόνα άκουγα τα πρώτα χαμπάρια απ' τα παραθύρια των T.V. Σ' αυτό το διάστημα άκουσα κάποιες παιδικές φωνές στο δρόμο, τινάχτηκα άνοιξα την πόρτα του σαλονιού για να δω τι γίνεται και με την ευκαιρία να δω και τι καιρό κάνει. Καρσί το πρανές του βουνού. Οι τρεις οξιές της καστανόμαυρης Ντούρλιας έμοιαζαν με νάνες να μοιριολογούν τα γεράματά τους, αντί αυτή την εποχή να καμαρώνουν νύφες σε κάτασπρο φόντο. Τράβηξα μια πιλαλητή αριστερή λοξή ματιά προς την πλατεία. Τίγκα από πιστούς όλων των ενοριών που ήρθαν για την ρίψη του σταυρού στο σιντριβάνι. Αυτές οι εικόνες και μόνο με αναστάωσαν και πήρα την απόφαση να κάνω την πρώτη έξοδο ύστερα από κλεισούρα πολλών μηνών λόγω της περιπέτειας της υγείας μου από την επώδυνη ρευματική αρθρίτιδα. Έβαλα τα καλά μου τύλιξα επιμελώς τον ευαίσθητο σβέρκο μου με τον Καβαφικό μαβή λαιμοδέτη, μπουρμπουλώθηκα με το ζεστό και αντιανεμικό άνορακ, φόρεσα την Φλωρεντιανή μου τραγιάσκα πανέτοιμος για την

έξοδο.

Με προσοχή κατέβηκα την εκ σαράντα σκαλοπατιών σκάλα. Πεζοδρόμι – πεζοδρόμι με μετρημένες δρασκελιές πέρασα τον δύσκολο κόμβο του Αγίου Μηνά, όπου διασταυρώνονται επτά δρόμοι μεγάλης κυκλοφορίας. Αισίως και χωρίς να καταλάβω έφτασα στην πλατεία και τράβηξα προς την παλιά Αγγέλικα με στόχο να προφυλαχτώ από το Σελιώτικο αγιάζι που κατηφορίζει αδιακόπως την οδό Κωνσταντινίδη. Βυζαντινή η όψη της πλατείας με τους πολυάριθμους πιστούς με τα εξαπτέρυγα και τις ρυθμικές κινήσεις των ιερέων. Τελευταία κατηφόριζε με ψαλμωδίες η παλιά μου ενορία του Αγία Σωτήρη όπου απ' την γωνία παρηκολούθουν τους παλαιούς μου γειτόνους. Μέσα σ' αυτήν την κουστωδία ξεδιάλεξα τον σύντροφο Τάση, με αλαμπρατσέτα την συμβία του Ευτέρπη να κατηφορίζει καμαρωτός σαν στειλιάρι από κοσά. Δυσκολεύτηκα να τον εντοπίσω έτσι πως ήταν φασκιωμένος με το καφέ σκούρο κασκόλ, το κεραμιδί επανωφόρι και το σκοτσέζικο καρό με φούντα στην κορυφή κασκέτο που προστάτευε την γυαλιστερή του φαλάκρα. Τον ενετόπισα από τα σπινθηροβόλα γαλανά μάτια και τις αρυτίδωτες ροζέ παρειές του που μοιάζουν με παξιμαδαρές. Είπαμε τα χρόνια πολλά αγκαλιαστήκαμε και τραβήξαμε μπροστά στην Αγγέλικα περιμένοντας να ακούσουμε το Εν Ιορδάνη και την ρίψη του σταυρού στο σιντριβάνι. Στο διάστημα αυτό εμφανίστηκαν και τα πρώτα άλογα του Ιππικού Ομίλου έτοιμα να ανηφορίσουν για τον Άγιο Νικόλα για την δεύτερη ρίψη του Σταυρού, αγιάζοντας και τα νερά της Αράπιτσας. Η εμφάνιση αυτή των αλόγων ανακατώσανε τον σύντροφο, που με άρπαξε από το μπράτσο για να τραβήξουμε για τον Άγιο, όπως και έγινε.

Το ποτάμι στα χái του, πρώτη φορά το είδαμε να είναι τόσο αφρισμένο σε όλη την διαδρομή όρθιο λες και ήθελε να καθαλικέψει το τρανό το γεφύρι.

-Ιδιότροπε αυτό το μεγαλείο που χαζεύεις μας το χάρισε ο Λίβας (νότιος άνεμος) που έλιωσε απότομα όλα τα χιόνια και γιόμισε όλα τα κάζανια του βουνού και με πίεση τα έσκασε στις πηγές γι' αυτό και η βουή έφτανε μέχρι στο ξε-

νοδοχείο.

Ολιγόλεπτη η τελετή της ρίψης. Με την λήξη ο κόσμος σκόρπισε, άλλοι πήραν το δρόμο της επιστροφής, άλλοι τράβηξαν και στρώθηκαν στα καφενεία για κανένα ρακί, έτσι για να τιμήσουν την μεγάλη μέρα των Φώτων. Μαζί μ' αυτούς πήραμε και εμείς τον κατήφορο για τα Γεράνια, το στέκι του παλιού συντρόφου και φίλου Γιάννη. Απέναντι περάσαμε από ένα γραφικό καστανίτικο γεφυράκι που ενώνει τις δυο όχθες της Αράπιτσας και που τα γάργαρα νερά της το χαΐδευαν ερωτικά. Βρήκαμε τον φίλο αραγμένο μπροστά σ' ένα μεγαλοπρεπή καρτσιούνο ντυμένο στα καλά του να δίδει τα «χρόνια πολλά» στους εκ της τελετής προσερχομένους πελάτες. Στην κυρία είσοδο μας αντάμωσε η οικοδέσποινα Θεοφανή που αφού μας έδωσε τα χρόνια πολλά μας οδήγησε σε ένα προνομιακό τραπέζι κοντά στο τζάκι. Ένα τζάκι αναμμένο με κορμούς και ρίζες μηλιάς. Παραδοσιακό, χτισμένο με μεράκι και με οικογενειακή συνέχεια και με ένα κάδρο σκαλωμένο στο δεξιό τοίχο του νόνη του Νάκη με το καλοραμμένο γιλέκι και το άνευ γιακά πισκερένιο πουκάμισο. Δίπλα του καμάρωνε η συμβία του νάνα Μίτσα με την μπουράτη τραχηλιά και το νυφικό φυτόσι. Η μόνη παραφωνία και αυτή φράγκικη άσχετη με τις παραδόσεις μας και τον πολιτισμό μας μερικά κλωνάρια ελάτης τυλιγμένα με άνοστες σειρές κινέζικα φωτάκια επάνω στο τζάκι. Ενώ εγώ περιεργαζόμουν τον γύρω χώρο του τζακιού ο σύντροφος Τάσης είχε στρωθεί σε προνομιακή θέση και είχε ήδη παραγγείλει την διπλοβρασμένη ρακή, παραγωγής του Γιάννη, με όλα τα σχετικά. Ειδική παραγγελιά, ψημένο στη μασιά ποιμενικό μπάτσιο εκ της εκ Σιδηρακίου Ερμιώνης. Για μπαϊά ώρα πίναμε και τσιμπούσαμε αλλά ιστάμεθα μούτοι (βουβοί). Όμως μετά το δεύτερο και τρίτο κόσαβα (ποτήρι) γρασαρίστηκε η γλώσσα του σύντροφο Τάση, ξαπολήθηκε, και άντε να την κάνεις ζάπι. Για μια στιγμή γούρλωσε τα γαλανά του μάτια, τσίτωσε προς τα πάνω τα κοκκινόξανθα φρύδια, σούφρωσε από το δάγκωμα τα παχύσαρκα χείλη και με ύφος επτά καρδιναλίων με ρίχτηκε για να με κατασπαράξει.

-Δεν μου λες ιδιότροπε για πού την πας την

δουλειά; Έχεις τρία χρόνια περίπου που ούτε λάλησες ούτε έγραψες. Αρά γιατί τα παράτησες όλα δεν νοιάζεσαι ντιπ γι' αυτή τη ρημάδα την πόλη; Δεν πήρες χαμπάρι ότι βάλτωσε στη λούνη χωρίς καμιά προοπτική; Αρά μπορεί οι προβλέψεις που κατέγραψες απ' την αρχή να έχουν επαληθευτεί ότι θα λειτουργούσε με αυτόματο πιλότο, αυτό και μόνον αρκεί για να ικανοποιήσεις το υποσυνείδητό σου;

-Σύντροφε Τάση, δεν είμαι μουκαέτης. Τα ξέρω όλα και καλά αλλά θεωρώ σκόπιμο να αφήσουμε τα τοπικά για πιο παρέκει. Έχουμε καιρό μέχρι τον Νοέμβρη. Εξ' άλλου αυτήν την στιγμή δεν ξέρουμε ποιοι θα κατέβουν. Δεν ξέρεις, μπορεί με τον Καλλιγούλα, την ευφυή ατάκα της Παπαρήγα, να ξεπεταχτεί καμιά φωτισμένη καμπύσια υποψηφιότητα.

-Ε, τότε ιδιότροπε ας συζητήσουμε με την ευκαιρία για ένα προσωπικό μου πρόβλημα που είναι και σοβαρό και επίκαιρο. Βάλε αυτί και άκουσέ με με την δέουσα προσοχή. Λοιπόν. Απ' αυτές τις καλές χρονιές που περάσαμε με τα δρόκινα που έστειλε ο συνεταιρισμός μας ΓΕΠΕΣΕ στα μοσχοβίτικα συντρόφια μας μοίρασαν παράδες με το σακί. Με την οικονομία μου καζάντισα αρκετό σιρμαέ που τον έχω όμως σκαλωμένο στην μπάγκα. Με την σημερινή αντράλα με περδικλώθηκα φίδια και δεν ξέρω κατά πού να το δώσω. Κουρκούτιασε το μυαλό μου απ' αυτά που ακούω και βλέπω πάσα μέρα απ' το ταχύ μέχρι το βράδυ, απ' τα παραθύρια, τους αμπατζιάδες και τους αλιακούς των Τ.Υ. Αρά ιδιότροπε όλη η Ελλάδαίτσα μας αν σπούδαζε στο Χάρβαρντ δεν θα μας παρουσιαζόταν τόσοι ειδικοί στα παραθύρια με αναλύσεις επί αναλύσεων με το «...έχω την γνώμη...» και το «...αφήστε με να ολοκληρώσω...» για λύσεις των οικονομικών. Αρά είναι να μην λαχταρνιέσαι απ' αυτά τα παιδούδια που όρισε ο Γιωργάκης στα υπουργεία και τις υπηρεσίες που το πρωί νομοθετούν και το βράδυ από τσιρίδες από το πόπουλο να τα παίρνουν πίσω; Είναι να σε πιάνει ύπνος όταν ακούς και διαβάζεις ότι θα φορολογηθούν οι καταθέσεις και οι πονηροί βουρ σε μια μέρα έξι δις ευρώ τα έστειλαν στην Ελβετία για να τα σιγουρέψουν; Πάλι αυτό το τροπάριο που θα φορολογήσουν, λέει, τα σπίτια

μέχρι να τα αφανίσουν; Και ότι θα κατεβάσουν τους μισθούς και τις συντάξεις. Άσε πάλι τα αυτοκίνητα που με την φορολογία ανάγκασαν τον κόσμο να παραδίδει αβέρτα τις πινακίδες. Χώρια αυτό το πιργέλιο με το λάθος στα τσιγάρα που αναγνώρισε δημοσίως και ο υπουργός και που ένας περιπτεράς με λογιστήριο το χασαπόχαρτο, πέρα για πέρα αγράμματος, έβγαλε τα τζίβια όχι μόνο στον εκ Κοζάνης μαγκίτη με σηκωμένο το γιακά και το γελιό στην πλάτη υπουργό, αλλά και όλους τους γραμματιζούμενους στο υπουργείο του. Πάντως αμέτι – μουχαμέτι έβαλαν στόχο ναβάλουν το χέρι τους γερά στην τσέπη μας.

Δεν μας έφταναν όλα αυτά, τζούπ τζούπ απρόσκλητοι και οι συμβουλατόροι των Βρυξελλών μας κουβαλήθηκαν να μαςβάλουν σειρά στα οικονομικά. Με αυτούς ιδιότροπε μπλέξαμε. Και θα βρούμε γερό μελιά. Δεν τους βλέπεις που μας χάθηκαν στην καλή την κάμαρη (υπουργεία) και δεν λεν να βγάλουν τον λαιμό τους. Μας συμπεριφέρονται έτσι και με τόση ταπείνωση γιατί βρήκαν κώλους μαλακούς στην φρέσκια κυβέρνηση του Γιωργάκη όχι μόνο χέστηκαν αλλά τον τουρλώνουν στον πάσα ένα. Απ' όλα τα παραπάνω ιδιότροπε φοβάμαι μήπως μας βρει κάνα ταξεράτι σαν αυτό που βρήκε τους πατεράδες μας μετά τον πόλεμο του Σαραντα απ' τον αείμνηστο Σβάλο, όταν ένα πρωινό απ' το ραδιόφωνο, με στεντόρεια φωνή, εξήγγειλε ότι (Ελληνίδες Έλληνες σημειώσατε Χ) το κράτος μας πτώχυνε δεν υπάρχει ούτε σάλιο κατά την επίκαιρη σημερινή φρασεολογία του υπουργού Λοβέρδου. Κάψτε όλες τις παλιές δραχμές, από σήμερα κυκλοφορούν καινούριες. Είναι να μην λαχταρνιέσαι όταν τα θυμίσαι αυτά; Ιδιότροπε είσαι χρόνια στο κουρμπέτι και ξέρεις πιότερα από εμένα την θολούρα που έχω εκ των ανησυχιών θέλω σήμερα να μου ρίξεις την δικιά σου πρόταση στο τραπέζι γιατί εκτός τούτου κατέχουμαι από μεγάλο προβληματισμό. Να τ' αφήσω στην μπάγκα φοβάμαι μην μας προκύψει κανένας καινούργιος Σβάλος και άντε φτου και από την αρχή. Να τα τραβήξω και να πάρω κανένα απαρταμένο φοβάμαι αυτόν τον Κοζανίτη που με τις φορολογίες θέλει να μας αφανίσει όλα τα ακίνητα. Κατέληξα να πάρω κανέναν μπαχτσέ μια και έχω κάνει τον γιό μου νέο αγρότη. Στο κάτω κάτω της γραφής

δεν έχω να χάσω τίποτα, η γης ούτε τρώει ούτε πίνει ούτε δανεικά δίδει. Ιδιότροπε πρέπει να σε κούρασα. Με αυτά εγώ μπίτισα.

-Σύντροφε Τάση εγώ δεν θα σε αντραλίσω με ακαταλαβίστικες αναλύσεις, συνθέσεις, προβλέψεις και προτάσεις. Εγώ θα σε ιστορήσω μερικά απ' αυτά που συνέβησαν κατά καιρούς στην Ελλαδίτσα μας. Εξάλλου έχουμε τα χρονάκια μας επομένως τα μάτια μας και τα αυτιά μας και είδαν και άκουσαν πολλά. Απ' τις αφηγήσεις των πατεράδων μας και των νόνηδων ουκ ολίγα. Από δε τα γραφόμενα έχουμε πληρέστερη ενημέρωση για την ιστορική διαδρομή του λαού μας. Σύντροφε μην φοβάσαι από τίποτα και για τίποτα. Όλα αυτά που συμβαίνουν σήμερα είναι φοβέρες και μοιάζουν με καλοκαιρινή μπόρα, θορυβώδη μεν αλλά μικράς διάρκειας. Πρόσεχε μην κάνεις καμιά χαζιά βιαστική κίνηση που αργότερα θα χτυπάς το κεφάλι σου. Σύντροφε Τάση μέχρι τώρα σου κατέγραψα το θεωρητικό μέρος. Από εδώ και κάτω θα μπούμε στα πραγματικά και θέλω να βάλεις αυτί. Σύντροφε σ' αυτήν την κόχη που λέγεται Ελλάς στο διάβα της και ποιος δεν την περπάτησε και ποιος πολιτισμός δεν πέρασε από πάνω της. Για να σε πείσω ένα μόνο έχω να σου πω. Ότι σε αυτήν την λεκάνη της Μεσογείου μέχρι την Μεσοποταμία (Ιράκ & Αφγανιστάν) κατοίκησαν και χάθηκαν χιλιάδες εθνότητες. Σώθηκαν μόνο δύο εμείς και οι Εβραίοι. Λες αυτό να είναι τυχαίο; Ή γλυτώσαμε γιατί ο λαός μας ήτο προικισμένος με γερά γονίδια με φέξη, οξύνοα και με γλώσσα την πλουσιότερη απ' όλον τον ντουνιά. Θα ξεκινήσω με την νεότερη ιστορία και από την εποχή που κυβέρνησε την Ελλαδίτσα μας ο σοφός Χαρίλαος Τρικούπης. Ο αείμνηστος είχε παραλάβει την Ελλαδίτσα μας σε απόγνωση και οικονομική χρεοκοπία. Είχε όμως το μεγαλείο μέσα στο κοινοβούλιο να πει το ιστορικό «Τις πταίει», το «δυστυχώς επτωχεύσαμε» και το ελπιδοφόρο που όπλισε τον λαό του το «εφόσον αι ψυχαι ημών είναι καθαρά και στο βάθος υπάρχει ελπίς τίποτα δεν απωλέσθη».

-Τι είναι αυτά που μου λες ιδιότροπε. Τα τότε έχουν καμιά σχέση με τα σημερινά; Με το φανάρι του Διογένη να ψάξεις δεν θα βρεις ούτε μια ψυχή καθαρή μέσα σ' αυτήν την διεφθαρμένη

και εμπλεκομένη κοινωνία μας.

-Μην βιάζεσαι, αυτά τα οικονομικά αδιέξοδα επέλυσε ο κυβερνήτης Τρικούπης με έναν λαό 80% γεωργοκτηνοτρόφους και μάλιστα αναλφάβητους, με δυο τάξεις στο δημοτικό. Με αυτούς τους γεωργούς με τα γουρουνοτσάρουχα στα ποδάρια και τους κτηνοτρόφους που άλλαζαν βρακί κάθε έξι μήνες έκανε θαύματα χωρίς οργανωμένα λογιστήρια με λάπτοπς και ιντερνέτ και Harvard. Τα τότε λογιστήρια που λογαριάζονταν ο λαός μας ήταν τα χασαπόχαρτα με όργανα και μέτρο μετρήσεως για τα στερεά (καλαμπόκια, στάρια και όσπρια) τον γκαζοτενεκέ (κούτλα) για δε το γάλα το αραμπούσι, την βέργα της γλίτσας όπου εκεί χάραζαν γραμμές σε κουτάκια με τον μπατσέλα καταχωρώντας τα ημερήσια καρδάρια που παρέδιδαν στον γαλατά. Με αυτά υπό μάλης λογαριάζονταν και πληρώνονταν οι γεωργοί μας και κτηνοτρόφοι. Με αυτόν τον αναλφάβητο λαό και με τεχνολογία το χασαπόχαρτο, τον γκαζοτενεκέ και το αραμπούσι, ο σοφός Τρικούπης έκανε κράτος, οργάνωσε διοίκηση και πραγματοποίησε έργα μεγάλα όπως τον ισθμό της Κορίνθου, τους σιδηροδρόμους τρυπώντας τα Άγραφα με κασμάδες και φτυάρια. Διότι σε αυτόν τον νοικοκυρεμένο λαό ο ηγέτης είχε δώσει χαμόγελο και ελπίδα. Για να πέσει με τα μούτρα στην παραγωγή, αλλά τον είχε μάθει να ξοδεύει λιγότερα απ' αυτά που παρήγαγε φτιάνοντας συγχρόνως και το κιμέρι του, τα άσπρα γρόσια για μαύρες μέρες.

Με τον ίδιο λαό ήρθε η συνέχεια με τον Βενιζέλο τον μέγα. Βαλκανικοί πόλεμοι του '12 και του '13 με την ιδιοφυία του και την διπλωματικότητα του από μια σταξιά τράνεψε την Ελλαδίτσα μας από τους Κήπους μέχρι το Ταίναρο Και αν δεν τον πρόδιδαν οι δήθεν σύμμαχοι μας, θα πραγματοποιούσε το μέγα όνειρο της φυλής μας φτιάνοντας την Ελλάδα των δύο ηπειρών και των πέντε θαλασσών. Χώρια που δέχθηκε, προστάτευσε και αποκατέστησε δύο εκατομμύρια αδελφούς πρόσφυγες που μας ήρθαν από την μικρασιατική καταστροφή. Τέλος μετά το 1950, ύστερα από τον πόλεμο του '40 και τον εμφύλιο που κράτησε μια δεκαετία και δεν είχε μείνει τίποτα όρθιο ήρθε ο τσιγκούναρος Καραμανλής. Έδωσε και αυτός ελπίδα και για μια ακόμα φορά

ανασκουμπώθηκε γερά ο λαός μας και κτίστηκαν φάμπρικες, ποτίστηκαν κάμποι ξερικοί που πολλαπλασίασαν τις παραγωγές σε ποσότητα σε ποιότητα και ποικιλίες από πόρους του λαού και ουχί από προγράμματα Ντελόρ. Επιπροσθέτως μας έριξε και στην θάλασσα της Ευρώπης να κολυμπήσουμε. Τον συσσωρευμένο αυτό πλούτο του τσιγκούναρου Καραμανλή ήρθε η σειρά του Αντρέα που τον μοίρασε απλόχερα στην εργατική τάξη και έτσι ανέβασε αρκετά το βιοτικό επίπεδο του λαού μας.

-Ωραία και λεπτομερειακά και ελπιδοφόρα περιέγραψες την τότε διαδρομή μας. Σήμερα ιδιότροπε πια προοπτική να χαράξεις, που η κοινωνία μας ο λαός μας και η εξουσία έχει καταληφθεί από Γιαγκούλαδες; (ληστές) Ποια προοπτική να χαράξεις με αυτήν την νεολαία που βρήκε τρίχα στην δουλειά της παραγωγής και ειδικά στην αγροτική. Ψάχνει μόνο την σιγουριά του δημοσίου που αν δεν είχαμε τους Αλβανούς θα μας έτρωγαν τα σκλήκια. Δυστυχώς η νεολαία μας ιδιότροπε ψάχνει να βολευτεί στο δημόσιο κορβανά, όχι για να παράγει αλλά να ραχατέψει. Πήγες σε κανένα μανάβικο να ψωνίσεις για να δεις τι γίνεται; Όλα τα ζαρζαβατικά ξένα εισαγόμενα και μάλιστα από χώρες ανεπτυγμένες όπως Ιταλία, Ισπανία, Γαλλία, Γερμανία. Ιδιότροπε για να συμμαζευτούμε και για να γλυτώσουμε απ' τους Γιαγκούλαδες και για να στρώσουμε αυτήν την διεφθαρμένη κοινωνία μας ένας τρόπος υπάρχει. Να ανασκουμπωθεί ο Πάγκαλος και να τους περιλάβει στα κοντοπλεύρια με ένα κοντανέκι κρανίτικο μέχρι να πουν ντούρι, αυτούς τους συμβουλατόρους του Χάρβαρντ ντόπιους και ξένους που χωρίς να κοκκινίζουν μας περιγελούν ακόμη και σήμερα λαό και κυβερνήτες ότι μπορούμε να ζούμε με δανεικά. Αυτούς τους

συμβουλατόρους που το χρέος το έφτασαν στα 300 δις ευρώ και αντί να το ελαττώσουν το έριξαν στον εύκολο προσωπικό πλουτισμό και στο πως θα καμακώσουν νεαρές μακρομπούτες. Δυστυχώς ιδιότροπε για το οικονομικό ξεχαρβάλωμα με την σημερινή τεχνολογία που ούτε πόσα μας κλέβουν ούτε το πώς τα κλέβουν ούτε που ακουμπούν τα κλεψιμέικα υπάρχει λύση. Μετά το καθάρισμα της κόπρου του Αυγείου (συμβουλατώροι) απ' τα υπουργεία και υπηρεσίες, ο Πάγκαλος ας πάρει σβάρνα τα κτηνοτροφικά χωριά απ' τα Τζουμέρκα μέχρι τη Γράμουστα και τα γεωργικά της Θεσσαλίας απ' το Μακριχώρι μέχρι τη Φαλάνη. Εκεί σίγουρα θα βρει μπόλικους γκαζοτενεκέδες και αραμπούσια. Αφού τα φορτώσει στη μασίνα του να τα μοιράσει σε όλα τα υπουργεία και τις υπηρεσίες. Υπάρχει ελπίς ιδιότροπε αυτά τα αραμπούσια και οι γκαζοτενεκέδες να είναι η λύση μας, διότι αυτοί θα είναι πηγαίοι, θα είναι πατριώτες άφθαρτοι τίμιοι, δίκαιοι, εργατικοί, παραγωγικοί και προπάντων ανιδιοτελείς.

-Σύντροφε Τάση, αν και πήγαμε πολλά χρόνια πίσω, θα συμφωνήσω σε όλα. Ελπίζω και ποντάρω πως η τιμιότης αυτών θα διεγείρει το φιλότιμο του λαού μας και θα τον οδηγήσει για μια ακόμη φορά στην μάχη της παραγωγής και της προκοπής. Εμείς βέβαια δεν θα σταθούμε με σταυρωμένα τα χέρια. Θα αγωνιστούμε και θα παλέψουμε για μια προκομμένη και δικαιότερη κοινωνία όντας καλοί και αφοσιωμένοι μαθητές του μεγάλου δασκάλου και πατέρα των αναρχικών Φιοντόρ Μπακούνιν. Αυτός που μας κατέγραψε ότι δίκαια κοινωνία μπορούμε να κάνουμε μόνον όταν είμαστε όλοι ίσοι στην παιδεία, όλοι στην παραγωγή και δίκαια κατανομή του παραγόμενου πλούτου.